

UTRIKESDEPARTEMENTET

TAL AV STATSMINISTERN

Pressbyrån

1974-11-12

Översättning från franska

Anförande av statsminister Olof Palme vid en officiell middag given av Algeriets president Houari Boumediène i Alger den 12 november 1974.

Herr President,

Tillåt mig framföra mitt varma tack för de vänliga ord, som Ni så välvilligt riktat både till mig och till min delegation. Det är med den allra största glädje som jag accepterat Er inbjudan till ett officiellt besök i Algeriet, det första besök som gjorts i Ert land av en svensk statsminister.

Besöket sammanfaller med Algeriets firande av novemberrevolutionens tjuugoårsdag. Efter åtta års hård och heroisk frihetskamp hade Algeriet slutligen återbördats till algerierna. Algeriets befrielse var en stor seger för det algeriska folket men tjänade också som ett exempel för många andra nationer. Personligen hade jag den stora äran att representera den svenska regeringen vid firandet av befrielsen 1962. Detta gav mig då också en möjlighet att besöka Kabylien, att diskutera med revolutionärerna och frihetskämparna inom FLN och att med egna ögon bevittna de stora problem som kolonialismen och kriget hade lämnat efter sig. Mitt besök här idag, herr President, är alltså ett återbesök och jag är mycket glad åt detta.

Liksom det svenska folket har jag sedan 1962 med växande beundran följt det outtröttliga arbete som utförs av de algeriska ledarna i fråga om landets återuppbyggnad och utveckling. Stora ansträngningar görs ju inom undervisningsområdet, inom hälsovården och bostadssektorn liksom inom jordbruksområdet, skogbruken och industrin.

Ni har låtit göra upp ett program för oss som de närmaste dagarna kommer att ge oss möjlighet att besöka viktiga delar av Ert land. Jag skulle emellertid redan nu vilja påpeka att det inte behövs mer än några få timmar i Algeriet för att få klart för sig de stora sociala och ekonomiska förändringar som ägt rum. Algeriet har för världen visat att det är möjligt att utveckla ett land, trots ett tungt kolonialt arv, genom att mobilisera sina materiella och mänskliga resurser. Det är tack vare styrkan och viljan hos ett arbetande folk som denna seger vunnits.

Kampen för befrielse av det egna landet har logiskt lett till att det algeriska folket också med kraft engagerat sig för samma mål på det internationella planet. Idag står Algeriet i spetsen för den världsomspännande kampen för att säkra folkens rätt till nationellt oberoende och rätten för länderna i den tredje världen att utforma sina samhällen enligt egna önskingar och ideal utan inblandning utifrån. Det är också därför som Algeriet är en av de starka drivkrafterna i den viktiga non-alignment-rörelsen. Det är också mycket symboliskt att Algeriet, som igår var ockuperat och förföljt, idag har blivit en tillflyktsort för förföljda och ett centrum för flertalet nationella befrielseströrelser.

Mitt land var ett av de första att välkomna det algeriska initiativet att inkalla FN:s extra generalförsamling i våras. Vi har beundrat den globala syn på tredje världens problem beträffande råvaror och på relationerna mellan rika och fattiga länder som Ni framförde i Ert tal vid den extra sessionen.

Denna FN-session öppnade en internationell diskussion beträffande orsakerna till den svåra ekonomiska situation som just nu drabbar majoriteten av länder. Men denna FN-session var bara en början. Genom sina resultat kan den, om vi fortsätter på samma väg, leda till stora förändringar i styrkerelationerna mellan staterna.

Dessutom har detta Ert initiativ stärkt FN:s prestige och återgivit världsorganisationen ställningen som det forum inom vilket de flesta stater vill arbeta för att i samarbete och solidaritet söka lösa de stora internationella problemen. Det har uppstått en mer integrerad syn på de ekonomiska utvecklingsproblemen i världen. Idag behövs en helhetssyn på dessa problem oavsett om de är av ekonomisk, social eller teknisk natur och oavsett om de sammanhänger med kontrollen av stora internationella företag eller staters rätt att själva förfoga över sina naturrikedomar.

I Europa har vi de senaste åren arbetat för en internationell utveckling, som kan föra oss närmare en politisk avspänning som är stabilare än den vi upplevt hittills. Säkerhets- och samarbetsfrågorna mellan europeiska stater behandlas nu vid en stor konferens, som består av 35 länder och som startade i Helsingfors. Konferensen fortsätter nu i Genève. De icke-europeiska länder som gränsar till Medelhavet - Algeriet i synnerhet - har visat ett levande intresse för denna konferens. Vi för vår del välkomnar dialogen, som har grundlagts på ett direkt sätt mellan deltagarländerna och andra Medelhavsländer, eftersom den är nödvändig och konstruktiv. Ert område är sammankopplat med Europa genom direkta eller indirekta relationer. Detta får man ta i beaktande när de principer som bör vägleda det framtida samarbetet i Europa diskuteras på det internationella planet.

De svåra tider vi nu lever i innebär en stegrad risk för konfrontation mellan rika och fattiga. På lång sikt skulle en polarisering vara skadlig för alla. En viktig aspekt av eller ett komplement till FN:s arbete anser jag vara samarbetet mellan länder med gemensamma intressen. Detta berör i synnerhet de

små och mellanstora staterna. Ett effektivt samarbete i FN kräver en samstämmighet i åsikter mellan en majoritet medlemsländer. Denna majoritet bör emellertid inte komma till uttryck enbart genom en enkel uppdelning mellan i-länder och u-länder eller genom skillnader i ekonomiska och sociala system. Samarbete bör - antingen det sker inom FN eller genom direktkontakter mellan länderna - utvecklas mellan länder med närliggande åsikter oberoende till vilket läger de tillhör. Det faktum att man övervinner sådana olikheter utgör också en förstärkning av staternas nationella oberoende och en breddning av deras handlingsfrihet.

Herr President, historien och det geografiska läget har alltför länge hindrat oss från samarbete och dialog. Tiden har nu kommit för att råda bot på detta och det är helt logiskt att våra länder bägge försvarar det nationella oberoendet, folkens suveränitet och den internationella solidariteten. Det faktum att vi i många avseenden är olika är kanske ännu en anledning till att utveckla vårt samarbete. Här möjliggörs nämligen ett slags komplettering mellan våra två länder på det politiska området såväl som på de ekonomiska och kulturella.

Vi skall under besöket underteckna ett fördrag, som kommer att öka förutsättningarna för ett nära samarbete mellan den svenska industrin och de algeriska myndigheterna och företagen, i synnerhet inom den mekaniska och elektriska industrin samt gruv- och stålindustrin. Jag har fått veta att mer än ett hundratal svenska företag nyligen uttryckt sin önskan att delta i den algeriska ekonomiska utvecklingen. Denna önskan har förresten redan fått sitt uttryck bl.a. genom den massiva närvaron från svensk sida vid Algerutställningen. De ekonomiska utvecklingsmöjligheterna mellan våra två länder är goda tack vare att de två marknaderna kompletterar varandra. Jag är övertygad om att detta svensk-algeriska samarbete kommer att vara av stort värde för bägge länder. Ett fördjupat samarbete mellan Algeriet och Sverige kommer att bidra till förståelsen av den sanning, som Ni själv uttryckt såväl i Ert tal i FN, nämligen att "utvecklingen av tredje världen och de segrar som nu kan vinnas mot fattigdom, sjukdom, analfabetism och otrygghet inte kommer att vara en revansch från de fattiga ländernas sida mot de rika länderna utan en seger för hela mänskligheten."

Herr President, jag konstaterar slutligen att våra länder har många gemensamma band, inte enbart på det ekonomiska planet, utan främst på det politiska och kulturella. Jag uttrycker en önskan om att dessa band måtte förstärkas och att vi, genom de olikheter som finns mellan länderna, kan lära oss mycket av varandra.

Jag tackar Er varmt, Herr President, för det mottagande som jag och min delegation fått under vårt besök i Ert land. Jag tackar Er också för denna goda måltid.